

Skatteministeren hævder, at man bare kan tage andre skattemetoder i anvendelse. Som eksempel nævnes i svaret på L 62 – spm. 98, at en ophævelse af fradragretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, en afskaffelse af kulbrintefradraget og en kulbrinteskate på 50 pct. (altså en beskatning på 80 pct. af hele overskuddet) kan give et provenu på ca. 5 mia. kr. frem til 2042, hvis ændringerne gennemføres fra 2006. Også dette er helt urealistisk at gennemføre for så lille et provenu – og allerede efter nogle få år vil heller ikke denne model give et provenu, der overstiger den kompensation, A.P. Møller – Mærsk og DUC får ret til med den indgåede aftale.

Regeringen siger, at A.P. Møller – Mærsk kun ville gå med til aftalen, hvis der blev indgået aftale om en sådan kompensation, der reelt ophæver muligheden for at øge kulbrintebeskatningen. Kompensationsbestemmelsen er prisen for, at A.P. Møller – Mærsk ville indgå »så byrdefuld en aftale«, siger regeringen. Nu er det svært at få øje på det byrdefulde i at indgå en aftale, der frem til 2042 kan give A.P. Møller – Mærsk og DUC et overskud på et trecifret milliardbeløb, jf. B 7 – svar på spm. 1. Selv når regeringen prøver at få beløbet til at syne mindst, erkendes det, at den nye aftale er 12 mia. kr. mere værd for DUC end den eksisterende aftale, jf. B 7 – svar på spm. 21. A.P. Møller – Mærsk og DUC bliver altså – med regeringens ord – 12 mia. kr. rigere på denne aftale, der skulle være en stramning af de økonomiske vilkår.

Regeringen siger, at den nye aftale medfører meget strammere økonomiske vilkår end de eksisterende regler, men af regeringens beregninger fremgår, jf. B 7 – svar på spm. 39, at DUC fra 2004 til 2042 alene må give afkald på en fortjeneste på 4 mia. kr. med de nye regler sammenlignet med en fortsættelse af de eksisterende. 4 mia. kr. er den reelle stramning – et meget beskedent beløb sammenlignet med de gældende regler, alle siger er for slappe og har givet for lidt til staten – og en helt symbolsk betaling for at få videreført eneretten til mere end 80 pct. af de danske olieforekomster og få en kompensationsaftale, der binder regeringer og Folketing i de kommende 39 år.

Og disse symbolske 4 mia. kr. kan hurtigt forsvinde. Opdages der et skattehul, kan det med stor sandsynlighed ikke lappes. Det fremgik af Folketingets høring om aftalen og det efterføl-

gende åbne samråd, at et forsøg på at lukke et hul i f.eks. loven om kulbrinteskate, vil udløse et krav om kompensation, så hullet reelt ikke kan lukkes. Netop erfaringerne med den eksisterende kulbrinteskate, der viste sig at være stort set værdiløs, burde tilsige, at man ikke laver en aftale, der forhindrer lukning af skattehuller.

Domstolene er sat ud af kraft

Ikke alene er aftalen indgået uden på forhånd at inddrage Folketinget. Aftalen er også skruet sådan sammen, at tvister om aftalens indhold ikke kan indbringes for domstolene, men skal afgøres af en voldgift uden mulighed for at anke afgørelsen.

Flere eksperter har om kompensationsaftalen sagt, at den er meget svær at forstå. Det kan derfor siges med sikkerhed, at der vil opstå alvorlige fortolkningsproblemer, men med aftalen er det sikret, at fortolkningsproblemer ikke kan behandles ved de normale domstole. Afgørelsen af uenigheder skal overlades til voldgift, hvor »retsforhandlingerne« foregår bag lukkede døre, og hvor der ikke er mulighed for at anke afgørelsen.

Aftalen blokerer for miljøpolitik

Det er klokkeklart, at en række miljøtiltag forhindres af kompensationsaftalen. F.eks. svarer regeringen, at hvis kulbrintevirksomheder skal betale CO₂-afgift, som alle andre borgere og resten af erhvervslivet gør det, vil det udløse krav om kompensation.

Brug af afgifter til at minimere miljøproblemer i forbindelse med olieproduktion bliver også stoppet med aftalen. F.eks. vil et forsøg på at indføre en afgift for at minimere forurening med boreslam og forurening af de store mængder vand, der bruges i forbindelse med olieudvinding, udløse en kompensation, da en sådan afgift naturnødvendigt vil give et overskud, så længe der er en forurening, der skal nedbringes. Og bliver der et overskud til staten, skal A.P. Møller – Mærsk og DUC have pengene igen.

Energipolitisk lægger aftalen op til at øge indvindingen af olie og gas på kort sigt. Det er efter Enhedslistens mening ikke den rigtige strategi, hvis Energistyrelsens forudsigelser om de tilgængelige oliereservers omfang holder. En bedre strategi kunne være en langsommere ophentningstakt, der gav det danske samfund en længe-